

Junior Planckaert zwaar gecrasht in Rally van Ieper

Junior Planckaert (30) is gisteren zwaar gecrasht in de Rally van Ieper. De wagen, met daarin ook copiloot Jens Vanoverschelde, knalde tegen een muurtje. De twee konden zelf uit de auto stappen, maar moesten naar het ziekenhuis gebracht worden. Vanoverschelde brak vermoedelijk een schouder, Planckaert moest onder de scanner voor een controle van zijn rug. «Daar had hij veel pijn», zegt zijn moeder Christa Planckaert. Ze is erg geschrokken door het ongeval. «Het is bang afwachten wanneer je zoiets hoort», zucht ze. «Mijn hart heeft 'boenke boenke' gedaan. Rally is nu eenmaal gevaarlijk. Ik vraag me af waarom ze zoiets willen doen, maar op die leeftijd kan je het niet verbieden, hé.» Twee jaar geleden had de jongste zoon van Christa en Eddy Planckaert ook al een zwaar motorongeval, waarvan hij lang moest revalideren. (TS/JDH)

Foto: s PN, RV

AANTAL COACHES VERDUBBELD IN BELGIË

Zelfs een IT'er behandelt depressies, als hij zichzelf maar 'coach' noemt

Van lifecoach over mental coach tot brain health coach: het aantal mensen dat zichzelf 'coach' noemt als beroep, is in ons land meer dan verdubbeld in twee jaar tijd. Het is dan ook niet moeilijk: bordje op je deur hangen, en klaar. «Maar zo zit je met situaties waarin een IT'er mensen met een eetstoornis behandelt. Dat is gevaarlijk én verboden.»

Esther DELEEBOECK

Op sociale media barst het van de coaches die tips geven om pakweg 'verbinding met jezelf te vinden'. In 2021 waren er in ons land 30.000 à 40.000 coaches, intussen is dat al ruim verdubbeld. Ter vergelijking: er zijn 17.661 erkende psychologen. «De coaches zijn met te veel. Het is zo'n ongereguleerde industrie», zegt cognitief psycholoog Wouter Duyck. Hij is ook vice-voorzitter van de NVAO, de organisatie die opleidingen accrediteert en zo de bewaker van de kwaliteit van het hoger onderwijs is. «Lifecoaches zonder diploma zijn hier een groot probleem. Te veel mensen met ernstige problemen komen terecht bij niet-gekwalificeerde mensen», stelt Duyck. Het is dan ook niet moeilijk om het bordje 'coach' aan je voordeur te hangen. De term is in België niet wettelijk beschermd, waardoor iedereen zich zo kan noemen – ook zonder erkende opleiding of universitair diploma. Er zijn wel opleidingen om bijvoorbeeld lifecoach te worden, maar die variëren van een weektraject tot tien maanden thuisstudie – daar waar een psycholoog zijn of haar diploma pas na vijf jaar behaalt. Ook de kosten van zo'n opleiding zijn diffuus: de ene cursus kost 400 euro, een andere 1.400 euro. Wie slaagt, haalt een certificaat en kan zich aansluiten bij een vereniging van erkende coaches. Maar ook dat is geen vereiste.

Doorverwijzen

«Dat mensen naar een fitnesscoach gaan om meer te spieren te kweken of naar een businesscoach in beter met powerpoint te leren

werken: geen probleem», vindt Duyck. «Ondernemerschap is vrij. We moeten niet elke opleiding kapot reguleren. Maar dat moet wel als het gaat over mentale gezondheid.» Wettelijk mogen lifecoaches geen depressies, burn-outs, mentale stoornissen of eetstoornissen behandelen: dat mogen enkel klinisch psychologen. «Maar steeds meer van hen doen dat ongegeneerd wél», zegt Duyck. «Wij hebben in België één van de hoogste zelfdodingscijfers. Als iemand met een depressie of suïcidale gedachten zich dan aandient bij zo'n coach, omdat die vlakaf op z'n site vermeldt dat die depressies behandelt, is dat een schande voor ons gezondheidsstelsel. Lifecoaches hebben de wettelijke én morele verplichting

om bij zulke problemen door te verwijzen naar een psycholoog. Maar controles daarop zijn er niet.»

Buikgevoel

«Onlangs was de dochter van een vriend van mij bij zo'n kwakzalver beland voor een eetstoornis. Toen ik vroeg hoe de behandeling eraan toeging, bleek dat die man juist de verkeerde dingen deed. Het was een IT'er die lifecoach was geworden en die depressies behandelt. Het is ongezien hoe overtuigd zulke mensen zijn dat ze weten wat een mentale stoornis is en hoe je dat behandelt, op basis van een buikgevoel. Ik heb die man gemaïld, met de FOD Volksgezondheid in kopie, dat zijn praktijken indruisen tegen de wet. Vandaag biedt die volgens zijn site

nog krak hetzelfde aan. Een antwoord heb ik nooit gekregen. Controle is er niet geweest.» Volgens Duyck zijn de profielen van dergelijke coaches vaak gelijklopend. «Dikwijls zijn dat mensen die zelf worstelden – een scheiding, een depressie – en erbovenop zijn gekomen. En vanuit hun eigen ervaring helpen ze dan anderen. Dat kan, maar niet bij iemand die lijdt aan een mentale stoornis. Ik wil mensen oproepen om aan hun lifecoach te vragen of die een geschikt diploma heeft voor de dingen die hij of zij aanbiedt», besluit hij.

Wie met vragen zit rond zelfdoding, kan terecht bij de Zelfmoordlijn op het gratis nummer 1813 en op de website www.zelfmoord1813.be.

Wij deden de test: «Ik zorg dat je je kracht terugvindt. Voor 80 euro per uur»

Als je zegt dat je depressief bent, nemen lifecoaches je dan aan? Of verwijzen ze – zoals het hoort – door naar erkende professionals? Wij deden de test.

We belden vier coaches op om te luisteren wat ze precies aanbieden. We zeggen dat we al dagenlang moe zijn en al een tijdje moeilijke, pessimistische gedachten ervaren. Twee van hen maken meteen duidelijk ze niet opgeleid zijn om depressies te behandelen, en verwijzen keurig door naar een psycholoog.

Voor een burn-out kunnen ze wel helpen, daar hebben ze certificaten voor behaald, klinkt het. De andere twee nodigen ons uit voor een gratis kennismakings-sessie. «Als je gevoelsmatig ervaart die niet kloppen met wie je bent en de negatieve gedachten zorgen voor diepere problemen, leggen we het best samen een klein traject af. Ik ga dan mee op zoek naar je onderbewuste en zorg dat je terug kracht vindt», zegt een coach. Prijzen variëren tussen 65 à 80 euro per uur. «Maar met twee sessies ga je niet

voldoende hebben», vertelt een andere. «Ik denk je op vier sessies moet rekenen, zodat we echt resultaat kunnen boeken. Een sessie duurt een uur, maar als we meer tijd nodig hebben, is dat ook zo.» Als we aan die twee lifecoaches vragen of ze een diploma hebben om depressies te behandelen, zegt de ene 'verschillende certificaten' te hebben en de andere dat die niet erkend is, maar dat het in België «een grijze zone» is. «We zijn daar zoekende in. Bekijk maar of je een afspraak wilt.» (EDLL)

Padelclub Niels Destadsbader bestolen, net voor verjaardagsfeestje

Foto: Tessa Kraan

De padelclub van zanger Niels Destadsbader (foto) in het Antwerpse Berlaar heeft woensdagnacht inbrekers over de vloer gekregen. Daarbij werd «een aanzienlijke som» geld gestolen, al willen Destadsbader en het bestuur niet kwijt hoe veel precies. De dader(s) drongen binnen via een schuifdeur en forceerden drie rolluiken om bij een kluis te komen. De politie startte een onderzoek, maar heeft nog geen spoor. De inbraak komt wel ongelegen: dit weekend viert de club zijn eenjarig bestaan, met allerlei evenementen. «Het is heel spijtig, maar we blijven niet bij de pakken zitten», zegt Destadsbader. «We zorgen dat onze leden een prachtig feestweekend krijgen. Dieven kunnen geld stelen, maar de goeie sfeer op onze club pakken ze ons niet af.» (GCB/ERE)

'Vergetelheid' kost ex-voetballer dan toch geen 90.000 euro

Bernt Evens (44), ex-voetballer van onder meer Cercle Brugge en Antwerp, moet dan toch geen 90.000 euro betalen aan makelaarsbureau Eleven Management. Dat heeft de Brugse rechtbank gisteren beslist. Evens werd wel schuldig verklaard omdat hij een administratieve fout had gemaakt, maar moet geen schadevergoeding betalen en krijgt geen straf. Eleven Management had een klacht ingediend tegen Evens, die na zijn voetbalcarrière als makelaar aan de slag was gegaan en met het bureau had samengewerkt. «Hij heeft diensten geleverd zonder voorafgaande registratie», luidde de klacht. Sinds 2019 moeten makelaars zich immers registreren, iets wat Evens niet had gedaan. Eleven Management vorderde ruim 90.000 euro vergoeding terug, maar de rechter oordeelde dat het bureau zelf had moeten opmerken dat Evens niet geregistreerd stond. (SDVO/ERE)